

var, da det ærede Medlem begyndte paa denne sin Virksomhed, medens de paagældende Koryfæer gik spillevende omkring iblandt os. Men jeg vil, som sagt, ikke deltage i denne Forherligelse og vil ingeni lunde give min Tilslutning til den almindelige Udtalelse, det ærede Medlem fremsatte om Beundringen for den Maade, hvorpaa den tidligere Udenrigsminister af Navnet Scavenius havde udfyldt sin Plads, en Beundring, som han sagde deltes af alle Partier. Jeg skal i øvrigt absolut undlade i Enkeltheder at modsige det ærede Medlem ud fra det gamle Ord — jeg skal sige det paa Dansk —, at om de døde bør man kun sige idel godt. — Jeg mener naturligvis her de politisk døde.

I øvrigt er der ikke i de Bemærkninger, der er fremsatte under denne Forhandling, fremkommet synderligt, som giver Anledning til at komme dybt ind paa de Spørgsmaal, der har været fremme, og jeg skal navnlig ikke komme dybt ind derpaa under Hensyn til de skønne Toner i den Hyrdefløjte, som det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) blæste, Toner, som jo var betydelig videregaaende end de Skalmjetoner, der kunde antages at ville lyde, efter hvad det ærede Medlem ved Begyndelsen af sin Ordførertale stillede i Udsigt at ville fremkomme med; men jeg vil dog tillade mig at fremsætte enkelte Bemærkninger. Det 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) udtalte, at han ikke fandt, at Udenrigsministerens Stilling overfor Besættelsen af Gesandtskabsposter kunde siges at være daarlig, fordi Ministeren fik Forpligtelse til at spørge Bevillingsmyndigheden, thi, sagde det ærede Medlem, det kan være interessant nok at tage Ansvaret, men det er en Fordel at have et bredt Grundlag for sin Afgørelse. Det kan sikkert i visse Tilfælde være rigtigt. Jeg tror; det er ret faa, der tager Ansvaret paa sig, fordi de finder dette særligt interessant, men de tager det, fordi de finder, det er deres Pligt at gøre det. Jeg forstaa ogsaa den højtærede Udenrigsministers Stilling saaledes, at naar han ønsker at tage dette Ansvar, er det, fordi han føler en Pligt dertil, idet nemlig selve Udpegningen af de Personer, om hvem der her kan være Tale, kun paa effektiv Maade kan finde Sted, naar Ministeren er suveræn overfor saadanne Spørgsmaal, ligesom det ogsaa forekommer mig at være nødvendigt, at Ministeren frit kan skønne over; naar Tidspunktet er inde for Besættelsen af disse Poster. Det kan ganske afgjort være inde paa Tider, da det vilde

være forbundet med meget stor Vanskelighed, for ikke at sige ligefrem umuligt, at raadføre sig med Bevillingsmyndigheden, især hvis der i Udtrykket Bevillingsmyndigheden lægges den hele Rigsdag, saaledes at Afgørelsen i Virkeligheden kun vil kunne træffes ved Lov. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds udtalte, at paa dette Punkt maatte Bevillingsmyndigheden sættes ind, fordi der — sagde han — maaske ikke findes de rette Mænd; derfor maatte Rigsdagen have Afgørelsen af Tidspunktet i sin Haand. Det ærede Medlem underholder tidt dette Ting med Udpluk af de Samlinger af humoristiske Historier og morsomme Ordspil, som det ærede Medlem besidder, og det ærede Medlem har sikkert en udmærket Samling af Præmisses, som staar vidunderligt til Konklusionerne. Det ærede Medlem har her fremsat en saadan Udtalelse. Jeg vil anbefale ham at indlemme denne Pragtblomst i sit Raritetskabinet. Naar nogen Tid er gaaet, vil den kunne tages frem og sikkert gøre sin Virkning som mange af de Eksempler af lignende Art, som det ærede Medlem fremsætter. Jeg maa vedvarende mene, at det er fornødent, for at denne Reform baade personelt og med Hensyn til Tiden kan gennemføres paa den mest effektive og mest hensigtsmæssige Maade, at alt Ansvaret for Udførelsen af de Beslutninger, der her træffes, lægges paa den Person, som Udførelsen overdrages til. Men i øvrigt nærer jeg efter den Beredvillighed, der har vist sig at være til Stede fra alle Sider under Forhandlingerne, ogsaa om denne Side af Sagen, ikke Tvivl om, at der er det bedste Haab om, at vi kan naa et Resultat, med hvilket alle Parter kan være tjente.

Med Hensyn til det saakaldte „Ben“-Spørgsmaal er Forholdet ingeni lunde det, at man, hvis man ikke faar den Bestemmelse, som Flertallet i Folketinget har vedtaget, og som nu findes i Lovforslaget, staar uden Midler overfor Embedsmændenes Ønsker om at overtage Bierhverv. Paragraf 44 i Tjenestemandsløven overlader det fuldkommen til den siddende Regering og Administrationen at afgøre, i hvilket Omfang noget saadant maa finde Sted, og naar vi har stillet os overfor Flertallets Forslag i Folketinget, saaledes som vi har gjort, er det ikke, fordi vi ikke vil medvirke til, at endnu mere effektivt virkende Bestemmelser end de hidtil gældende kan gennemføres, men fordi vi ikke mener, at det vil være rimeligt at vedtage Undtagelsesbestemmelser for enkelte Klasser af Tjenestemænd